

[Estrup]

græsrodde og alt, hvad deraf følger, men det kan nu være meget fornuftigt en gang imellem.

Om det foreliggende forslag skal jeg sige, at det fremgår af bemærkningerne til det netop debatterede radikale forslag om bidrag til partipolitiske formål, at vi principielt er tilhængere af en pligt for de politiske partier til at offentliggøre deres regnskaber. Vi kan derfor i princippet give tilslutning til det af SF og VS fremsatte forslag. Jeg må dog tilføje, at der er detaljer i forslaget, vi må tage forbehold over for, og som vi derfor bliver nødt til at se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Det har for det første undret os, at offentliggørelsen af regnskaberne følger valgkampene i stedet for at ske regelmæssigt, knyttet til en eller anden fastlagt tidsperiode, f.eks. årligt. Som forslaget fremstår i øjeblikket, er regnskaberne overhovedet ikke knyttet til noget bestemt tidsrum, for hvornår starter en valgkamp, og hvornår slutter den? Min lærer i bogholderi på universitetet fremhævede altid, hvilken dødssynd det var ikke at periodeafgrænse et regnskab. I hvert fald må man sige, at når man undlader en sådan afgrænsning, så åbner man samtidig for alle hånde regnskabsmanipulationer.

Dernæst er der forslaget om, at privatpersoners bidrag skal specificeres i regnskabet, såfremt beløbet er over 1.000 kr. Man kan naturligvis altid diskutere, om ikke en sådan grænse kan omgås for let gennem opdeling i bidrag under 1.000 kr., anvendelse af stråmænd m.m., men derudover må man med den anvendte sprogbrug i forslaget spørge, om det kun er store bidrag fra privatpersoner, man vil have specificeret, eller tanken tværtimod er, at alle virksomheds- og organisationsbidrag uanset størrelse skal specificeres. Er det noget, vi kan få oplyst og vel må diskutere videre i udvalget?

Jeg føler, at det er et større problem, at man med en regel om specifikation af privatpersoners politiske bidrag bryder selve anonymiteten i den enkelte politiske engagement. Retten til at afgive sin stemme hemmeligt er et princip, vi plejer at sætte relativt højt. Hvis man nu skal offentliggøre navnene på de enkeltpersoner, som har støttet et politisk parti, så bryder man ikke blot dette princip, man skaber samtidig en latent fare for, at regnskabsoplysningerne bruges til at opbygge politiske registre. En sådan udvikling

er jeg overbevist om at SF og VS lige så nødt ser, som vi gør.

Spørgsmålet er, om ikke man helt kan undvære disse individuelle oplysninger. Det, der er interessant, i hvert fald hvis man allerede har gennemført pligten til offentliggørelse efter beslutningsforslag nr. B 98, altså det radikale forslag, er alene, hvordan bidragene fordeler sig på grupper af bidragydere, f.eks. på organisationer, virksomheder og privatpersoner. Ved man det, har man også et godt billede af det enkelte partis interessegrupper. Jeg skal ikke gå ind i, om det så vil være det, hr. Svend Auken kaldte et attentat mod fagbevægelsen – jeg tror, vi dér var nået helt til 1. maj i ordvalget.

Jeg vil til slut blot sige, at der er stof nok til udvalgsarbejdet, men principielt kan vi tilsige forslaget en positiv behandling.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil gerne takke for den positive holdning, som kom til udtryk fra socialdemokratiets side og fra det radikale venstres side. Naturligvis kan det ikke, med det kendskab, jeg har til partierne, undre mig, at regeringspartierne lagde en anden holdning for dagen – ja, kristeligt folkeparti: ingen holdning, og det er da også en slags regeringsparti, men o.k., de andre regeringspartier og ministeren lægger en negativ holdning for dagen. Det kan ikke undre mig, fordi jeg kender forholdene, jeg kender forudsætningerne.

Jeg tror da nok, at det ude i befolkningen vil afstedkomme en del undren, jævnfør det, fru Anne Grete Holmsgård var inde på, at når det drejer sig om fagbevægelsen, så kræver man åbenhed, så har man masser af kritiske bemærkninger: vi må have alt på bordet, oven i købet også frivillighed. Men når det drejer sig om partierne, som i vores politiske system er en slags rygrad i systemet, så skal der være total lukkethed, så skal det være tilladt at holde det hele i mørke. Det er en situation, som man i en række lande, vi plejer at sammenligne os med, og som er lige så demokratiske som Danmark, ikke accepterer. Der er faktisk en række lande i den vestlige landekreds, hvor partierne er forpligtede til at offentliggøre deres regnskaber.

Det er altså ikke noget revolutionært, verdensomkalfatrende forslag, vi er kommet med her. Selv hr. Erhard Jakobsen burde